

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 06.06.1983, sp. zn. 7 Tz 25/83, ECLI:CZ:NS:1983:7.TZ.25.1983.1

Číslo: 4/1985

Právní věta: Při rozhodování o uplatněných regresních náhradách podle zák. č. 33/1965 Sb. nelze přiznat úroky z prodlení (§ 23 odst. 1 vyhl. č. 34/1965 Zb. v znění pozdějších předpisů).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 06.06.1983

Spisová značka: 7 Tz 25/83

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Adhezní řízení, Náhrada regresní, Úroky z prodlení

Předpisy: 34/1965 Sb. § 23 ods. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek krajského soudu v Ostravě ze dne 7. prosince 1981 sp. zn. 4 To 469/81 ve výroku o přiznání regresní náhrady čs. státu na účet VÚ 3842 Přerov v částce 20 000,- Kčs s 3 %ním úrokem od 9. 12. 1981 a sám rozhodl ve věci tak, že obviněnému L. K. uložil zaplatit čs. státu na účet VÚ 3842 Přerov regresní náhradu ve výši 20 000,- Kčs.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Přerově ze dne 27. 10. 1981 sp. zn. 3 T 102/81 byl obviněný L. K. uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, 3 tr. zák. proto, že dne 1. 8. 1980 v Přerově kolem 20.30 hod. v ulici Víta Nejedlého (kde v silně podnapilém stavu ležel v uniformě vojína Čs. lidové armády na lavičce) napadl fyzicky M. K., který jako důstojník Čs. lidové armády prováděl proti němu zákrok v úmyslu vrátit jej do kasáren, přičemž během konfliktu poškozený M. K. upadl na zem a utrpěl luxační zlomeninu levého hlezenního kloubu s krevními výrony na obou víčkách levého oka, a pro toto zranění byl léčen do 8. 4. 1981. Za to byl obviněný odsouzen podle § 221 odst. 3 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byl poškozený čs. stát, zastoupený vojenským oddělením pro zástupčí činnost v Bratislavě, odkázán s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech regresních.

Krajský soud v Ostravě z podnětu odvolání obviněného a vojenského oddělení pro zástupčí činnost v

Bratislavě rozsudek okresního soudu podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. ř. zrušil ve výroku o náhradě škody a rozhodl rozsudkem ze dne 7. 12. 1981 sp. zn. 4 To 469/1981 tak, že podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obviněný povinný nahradit čs. státu na účet VÚ 3842 Přerov částku 20 000,- Kčs s 3 %ním úrokem od 9. 12. 1981; jinak zůstal napadený rozsudek okresního soudu nezměněn.

Proti rozsudku krajského soudu v Ostravě podal ve prospěch obviněného stížnost pro porušení zákona generální prokurátor ČSR. Vytýká porušení zákona v ustanovení § 228 odst. 1 tr. ř. a § 23 odst. 1 vyhlášky ministerstva zdravotnictví č. 34/1965 Sb., pokud byly poškozenému přiznány i úroky z prodlení.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. napadený rozsudek, jakož i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Skutková zjištění ve vztahu k výroku o vině obviněného L. K. i výrok o trestu jsou úplná a správná; zákonu odpovídá i právní posouzení zjištěného jednání obviněného jako trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, 3 tr. zák.

Z protokolu o jednání posudkové komise soc. zabezpečení ONV v Přerově ze dne 19. 5. 1981 bylo zjištěno, že rozhodnutím této komise byl poškozený M. K. uznán plně invalidní podle ustanovení § 25 odst. 3 písm. a) zák. č. 121/1975 Sb. s odůvodněním, že pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je neschopen vykonávat jakékoliv soustavné zaměstnání.

Za poškozený vojenský útvar 3842 Přerov, jehož příslušníkem byl major M. K., se připojilo k trestnímu řízení s nárokem na regresní náhradu vojenské oddělení pro zástupčí činnost v Bratislavě s částkou 20 000,- Kčs s ohledem na plnou invaliditu poškozeného M. K. Proti rozsudku okresního soudu v Přerově ze dne 27. 10. 1981 sp. zn. 3 T 102/81 podalo odvolání do výroku, kterým bylo odkazováno na regresní řízení a přípisem ze dne 1. 12. 1981 adresovaným krajskému soudu v Ostravě rozšířilo nárok na regresní náhradu o 3 %ní úroky od doručení svého podání krajskému soudu až do zaplacení; přípis došel krajskému soudu dne 3. 12. 1981.

Krajský soud v Ostravě rozhodl již citovaným rozsudkem tak, jak bylo shora uvedeno.

Ve smyslu § 3 písm. c) zák. č. 33/1965 Sb. se v případě invalidity stanoví výše regresní náhrady pevnou částkou; při stanovení této částky se vychází z kapitálové hodnoty průměrného invalidního důchodu, vypočtené podle průměrného věku důchodce. Podle § 4 odst. 2 cit. zákona je výše regresní náhrady v případě, má-li k ní povinnost občan, tj. v trestním řízení obviněný, limitována, a to v případě úmyslného poškození na zdraví nebo v opilosti částkou 20 000,- Kčs. Tento limit se znovu opakuje v ustanovení § 25 vyhlášky ministerstva zdravotnictví č. 34/1965 Sb. ve znění vyhl. č. 86/1966 Sb. a č. 38/1968 Sb. S ohledem na to, že obviněný úmyslně a navíc v opilosti způsobil poškozenému M. K. poškození na zdraví, mající za následek trvalou invaliditu, správně byla stanovena pevná částka výše regresní náhrady ve výši 20 000,- Kčs, když důvody pro její snížení nebyly shledány.

Krajský soud však pochybil, pokud přiznal poškozenému čs. státu - příslušnému VÚ 3842 Přerov 3 %ní úrok z prodlení, neboť podle § 23 odst. 1 vyhlášky ministerstva zdravotnictví č. 34/1965 Sb. ve znění vyhl. č. 86/1966 Sb. se z regresních náhrad nepožadují úroky z prodlení.